

Resumé

Práce se zabývá otázkou definování pojmu práva na informace. Rozsáhlá a dlouhá veřejná debata o různých institutech práva na informace pokračuje v České republice i ve světě, a proto se autor rozhodl pátrat po kořenech tohoto práva, jeho jak restriktivní, tak extenzivním rozsahu, a po jeho řídicích principech. Výsledky takového výzkumu by měly být užitečné při interpretaci a aplikaci příslušných právních předpisů a sloužit jako pomůcka ku správnému pochopení společenského a právního významu práva na informace.

Úvod textu je věnován stručnému vysvětlení pojmu práva na informace, jeho současnému kontextu v České republice a popisu důvodů pro vznik práce.

První po úvodu následující část textu popisuje pojem práva na informace, jeho historický vývoj, filosofické, politické právní základy a soudobý význam.

Následující kapitola se zabývá materiálními prameny práva, tedy důvody a smyslem jeho existence. Vysvětluje, jaký je běžně uznávaný rozsah práva a jeho liberální a konzervativní tendence sahající od událostí dneška do ještě více informační budoucnosti. Je rozebrán konflikt tohoto práva s dalšími zájmy moderní společnosti a demonstrativně jsou vyjmenovány jeho rozličné formální prameny.

Poslední kapitola zkoumá univerzálně uznávané principy práva na informace. To je popsáno jako základní lidské právo a je představena jeho ochrana nejvýznamnějšími lidsko-právními dokumenty mezinárodního práva. Pozornost se také věnuje jeho řídicímu principu, principu publicity, výjimkám z tohoto principu a dalším z publicity odvozeným principům.

V závěrečné kapitole jsou dosažené poznatky letmo konfrontovány s českou úpravou práva na informace a její reálnou aplikací. Záměrem této části je zjistit, do jaké míry je české zakotvení práva na informace v souladu s mezinárodními standardy a kde mohou být jeho případné nedostatky.